

Ad Omveje.

Fortælling af A. T.

(Fortsat.)

Han vilde gjerne spille første Violin, hvor han kunde komme til det, og trænge sig frem i lige Linie med Gaardmandssømmerne, hvorfor flere af dem uglesaa ham — ja, endog pønsede paa at tilføje ham Nederlag i Kroen og paa andre Steder, hvor Ungdommen samlede sig for at more sig. En forsøgte at drille ham under Bordet, en anden spændte Trængsel-Tømmen af Bifelet paa hans Hest under et Hastlaanskrift for at han skulde ride til Kar, en tredje listede sig til at give ham et Kridtkors paa Nyggen, en fjerde aggede Latteren frem ved at pege Finger ad ham; men aabenbart Angreb havde ingen af dem Lyft til, for Henning var stærk og fast som det tørrede Tømmer, han tumlede med hjemme i sin Faders Værksted, og saa smidig som en Bryder af Jaget.

Da han gik hen ad Stien, der snøede sig om til Herregaarden, hvis forgyldte Klæpper ragede frejvende op bag Skovtoppene, fyste han med den Tanke, at det vist var bedst, om han og Ane Katrine gik hver til sin Side. Gistede han sig med hende, kunde han ikke blive andet end ret og slet Landsby-Haandværker som hans Fader, og det var ham ikke nær nok. Mærkeligt vilde han være Gaardmand . . . Nu syntes han, hun ikke var nær saa morsom at være sammen med som forhen; altid skulde hun lade ham noget høre: en Gang var han saa, en anden saadan. Skulde det blive saaledes ved, var det nok bedst, haa snart brød af. Men hans Kjerlighed til Fjerskipen var for stor til, at slige Styvegriller kunde slaa Rod.

Nogen Tid efter dette Møde traf Henning, som han vendte hjem fra en Udtur til Nabobyen, Per Pjaltekammerer, der kom hinkende med sin Kluddepose paa Nyggen og en vældig Knortestav i Haanden, idet han smaaftandede med sig selv. Det var en lavvoftens Mand af et Landsstrøgeragtigt Udseende; hans rødlige Høgeagtigt var gjenemsløjet af byde Furer og for sidste Delen dækket af et Lag graafimlede Stæggigge, hvori Straarvæksten havde tegnet to brune Striber fra Mundvigerne og ned over Hagen. Under de fjertigende Bejn laa et Par smaa, listige Dine, der var i stadig plirrende Røre, naar han tænkte med nogen. Han bar en bred Kasket med stærkt falmet Buld og knækket Læderstygge, lappet Bomuldsfrakke, blaafarvede Lærresbuk og blikkrammede Træsko med Snaabler. Ved sin stiebte, letsløende Lunge havde han sat sig i Yndest hos mange af Eggenes Folk; men der var ikke saa, som var klarfyndet nok til ikke at tage hans Stihellighed for gode Varer. Mændene var hans Skrak, fordi de altid drillede ham; derfor gik han nypig ind til nogen, før hans øre overbevidst, at Husbonden ikke var hjemme, i saa Henseende var Per ikke uden Sporjans. Tit stak han ind ad Bagdøren for ikke at gjøre Hundene Ulejlighed.

„Da var det ellers nyt at se dig, min Far!“ sagde han til Henning, da de mødtes. „Jag har længe gaaet og tænkt paa dig, for der er noget nemlig, som jeg gjerne vilde snakke med dig om.“

„Naa, saa det er det,“ svarede Karlen, idet han forviskede sig om, at ingen var dem inden for Høretude. „Men det er vel ikke af større Vigtighed, Per?“

„Du kan gaa med her hen i Skattet, saa skal jeg sige dig det; der lægger ingen Mærke til det, Folk holder jo nemlig Dje med Per; hver Gang han snakker med et Menneske, saa . . . hush, hej!“

„Hvad kan det nu ha'et at snakke om saa længe? I Dag har Skræmmeren nok Pansen fuld af ferle Nyheder . . . Folk er jo saadan nemlig, de ville saa gjerne ha' deres Næse i alt . . . de tænke for lidt paa Evgigheden nemlig, det er hele Sagen.“

De fulgtes ad ned ad et Bakkefjeld, stred over en raadden Planke, der tjente som Bro over et Kald og traadte ind i Skuffet, paa hvis bløde, saftige Bund de levede sig.

„Tag saa Tappen af Tønden, Per, og lad os høre, hvad du har paa Samvittigheden. Du ser saa højtideligt ud, der er da ikke noget galt paa Jerde?“

„Nej, det er der ikke . . . nej — jeg drævede ham.“

„Jamen, saa ud med Hemmeligheden, jeg har ikke Tid til at ligge og drive Tønden væk paa en søgne Dag,“ udbrød Henning utaalmodig.

„Tag saa jævnt af det Søn. Jeg maa først ha' mig en lille Hjertestyrkning, inden jeg begynder,“ sagde Skræmmeren, og halede en Flaske op af Trækkens Indtomme.

„Staal, du!“

„Hvad har du paa Læften, det ser mig saa fint ud?“

Per tog et Drag.

„Du kan jo smage; værsgo . . . Naa — det vælger liegde Menneskets indvendige Dele . . . Drik kun du noget mere, hvis du kan lide det!“

„Det smager godt,“ sagde Henning og tog sig en ny Skul. Blodet gik ham til Kinderne, og hans Dine begyndte at lyse med Metalglans.

„Jo, ser du, Henning, Niels Svendsens Enke derovre paa Egeby Mark — jeg kan sidde her og se hendes Gaard, det er den med de tre høide Storstene, ikke den gamle „Tørvelø“ til venstre, men den anden — se Mariane, Enken, kunde jo kausse nemlig nok ha' Lyft til at gifte sig igjen, for det er jo mange Gange ikke saa ret for saad'n et enligt Kvindfolk at passe en Vebrist. Men det skulde jo nemlig helst være en dygtig og ordentlig Karl med et net Udvores; Mariane er jo en fiks Kone, Kønner end mangen Pige. Naa, saa var det jo nemlig heller ikke af Vejen, om han havde et Korn Stilling . . . Kunde du ikke ha' Lyft til at prøve din Lyfte her, Henning? Jeg spør bare, om du kunde ha' Lyft til det.“

Per skævede forventningsfuld til Karlen.

„Har du snakket med Mariane om dette her?“ spurgte Henning med et forstyrret Blik paa Meddelelsen.

Pjaltekammerer sad og prillede i Jorden med sin Kjøp.

„Hvad jeg og Enken har snakket om, kommer ingen ved,“ svarede han i en hemmelighedsfuld Tone. „Det er heller ikke min Mening at „krefte“ dig for at fri til hende; men jeg tænkte nemlig som saa, at dine Forældre havde altid vist sig honette mod mig, og at en Smaa-mands søn kunde lige saa godt gaa ind der som en stor Gaardmands søn, der har nok. Hvad mener du, lille Henning?“

Den adspurgte sad og stirrede ned i Græsset; Karerne i hans Pande svulmede, og hans Kinder fik et mørkere Farveskær. Entens kunne Gaard med de store, lyse og hyggelige Stuer drog ham med pludselig stigende Magt. — „Du er en Tøse, om du ikke forsøger at komme an der,“ raabte en Stemme inde i ham. Og han udmalede sig et Fremtidsbillede, hvori han saa sig som en af Eggenes første Mænd, e. a. af dem, der havde Magt, netop forbi han havde Penge. Pjaltekammerer havde jo ogsaa Ret i, at Mariane var et Kunt Kvindfolk.

Det noget bitre Minde, han medbragte fra sit sidste Stævneude ude ved Jorden, gav hans Tilbøjelighed for det rige Parti Binger . . . Men paa en Gang brød hans tilbagefaldte Hølelser for Ane Katrine op i hans Bryst, medens en Strøm af Lyse, vaarlige Minder duggede hans hebe Sinde: Hvor mange lykkelige Timer havde han ikke tilbragt hos Ane Katrine! Hvor tit havde de ikke fiddet ved hinandens Sider der ude ved Jorden og lyttet til Droselens og Solfortens Sange, til Stodduens Kurren, Bindens Sus i Løvhøgen, mens Hædet glitrende og glødede og Maagerne tral kort fra Bondens Marker, og Lærkerne søgte ned til deres Næder . . . Nej, han kunde ikke bare over sit Sind at sige ja. Og dog . . .

„Naa,“ tog Pjaltekammerer fat igjen, „har du saa saadet dine Tanker i Orden? Hvis du nemlig ikke synes om Partiet, skal du bare sige, som det er . . . Som sagt, du er den første, jeg har snakket med om dette her.“

„Jeg skal tænke over det,“ svarede Henning, „men du maa lode mig at holde Mund; hvis jeg hører, du har fortalt det for nogen, bliver vi to Karle ikke gode Venner, det vil jeg sige dig, Per!“

Pjaltekammerer for en Gd paa, at han ikke skulde linne sin Mund op om noget af det, de haade snakket sammen om.

„Men paa Søndag maa du give ren Bested, lille Henning. Vi kunne jo mødes i Kroen. Har du noget at indvende mod det?“

„Hvad Kløkkeflet?“

„Aa, saad'n hen under Aften; skulde du komme først, saa du nok Tiden til at gaa ved et Glas og en Pipe Tobak. — Men nu er det nok bedst, jeg skrupper af med mine tørre Pærer! Farvel Henning! . . . Og som jeg sagde nemlig: Paa Søndag Aften i Kroen!“

„Jo, Farvel, Per.“

De gik hver til sin Side. Pjaltekammerer var underlig fornuftig og samtalsens Udval, der varlede godt hen imod det Maal, han ønskede at naa. Da han et Par Gange havde set sig tilbage efter Karlen, der med usikre Skridt vandrede om langs Aaen, slog han en hæs Latter op, hvorved et Par grimme graa Støbtænder kom til Synne.

„Nu tror jeg li'egodt det naar sig,“ udbrød han.

(Fortsattes.)

Smæld og Smuld.

En mærkvaerdig Time var — skriver et lyst Blad — Timen fra 10 til 11 Mandag den 30te December, 1889. Den var nemlig den næstsidste Time af næstsidste Dag af det næstsidste Aar af det næstsidste Aar af det næstsidste Aarhundrede af det andet Tusindaar.

„Mod de heftigste Mavelidelser gives intet bedre end Dr. August Königs-Hamborger-Draaber; de har ofte hjulpet mig hurtigt og sikkert.“ — Albert Treler, Port Hope, Mich.

Hurtig, fejler aldrig. De Witts Hoste- og Tærings-Kur. Midde! mod Asthma og den Heber, der følger Forkjølelse.

Stærket. Tanten: Det er dog storartet, saa hurtigt alt gaar med Posten i vore Dage. I Gaar sendte jeg en Kiste Sukkergodt til min Søsters Børn, og i Dag faar jeg allerede Brev fra min Søster, at Børnene har saa ondt i Maven deraf.

Den smagste Natur taaler Dr. J. H. McKeans Lar Wine Lang Balm. Sletter Riddet for Forkjølelse, Hæshed og Strube- og Lungejgge. — Ikke nødvendigt at vælge en af de store Udrensningsspiiler, naar en af Dr. J. H. McKeans Lever og Kidney Pillses Kurer det.

Din Hoste varer ikke hele Vinteren; Du holdes ikke vaagen om Natten; Du faar sjældentlig Lintring, hvis Du bruger De Witts Hoste- og Tærings-Kur.

En Vita. „Har du hørt, at Grosserer Petersens Kone kun var skindbød?“ „Det er da ikke saa underligt, hun har saamænd længe nok været skindbød.“

Myers Cherry Pectoral har hjulpet mig meget mod Bronchitis. For næppe en Maaned siden sendte jeg noget af dette præparat til en Ven, som led af Bronchitis og Asthma. Det har hjulpet ham saa meget, at han skriver efter mere. — Charles F. Dumterville, Plymouth, England.

Vore Venner bør bruge De Witts Hoste- og Tærings-Kur. Ingen Stusselse, og det fortjener den Ros alle, der prøver det, tildeler det. — M. Sjøholm, Apotheker.

Fantasi og Virkelighed. Faderen: „Naar nu vi vinder den store Gevinst i Lotteriet, kjøber vi os en flot Bienenovogn.“

Sønnen: Maa jeg sidde paa Bukken Far? Faderen: „Nej, du maa ikke.“ Sønnen: jo jeg vil sidde paa Bukken, Far? Faderen, hidsig (idet han giver Sønnen et Drengens): „Vil du gaa ned af Bukken, Dreng!“

Vi følger flere De Witts Little Early Nerves-Piller end nogen anden Slags. Deres Virkning er let, smærter ikke, og god Regulator for Lever, Mave og Indvolde. — M. Sjøholm, Apotheker.

Shakespeare vil behage at undskyldes os naar vi ændrer hans Replik saaledes: Tre dobbelt er han klødt, hvis Legeme er styrket med Myers Sarsaparilla, men nogen er han, selv om klødt i Peltse, hvis Blod er fattigt og fordærvet af Eggdom. En uforlignelig Medicin!

En spekulativ Pige. Fruen: De har tabt en Ægte med paa Gaden, og løber ikke straks ned for at hente den! Pigen: Nej, det kunde virkelig ikke falde mig ind, Fru. Er det en af Tinskerne, er det dog virkelig ikke Umagen værd at løbe ned fra 3. Sal efter den, og er det en Sølvske, faar den dog aligevel ikke Lov til at blive liggende, til jeg kommer derved.

Maafasthed forberver Blodet! De Witts Little Early Nerves kurerer Maafasthed. Marjagen fjernet, Eggdommen kureret.

Den stærkeste overmælses anbefaler en tral Jotelle, Systemet kvaer rent Blod, for at naa Sundhedens og Styrkens Elementer. Bedste Blodrensere er Dr. J. H. McKeans Sarsaparilla.

Den ny Opdagelse.

De har hørt Deres Naboer omtale den. Eller De er maaste selv en af de mange, der af Erfaring ved hvor god den er. Har De en Gang prøvet den, er De ogsaa sikker en af dens stærkeste Venner; for det forunderlige ved Dr. Kings New Discovery er, at naar det en Gang er prøvet, vil det fra den Tid af beholde dets Plads i Huset. Men har De endnu aldrig brugt det, og bliver besværet med Hoste eller Forkjølelse, anskaf da straks en Flaske og fill den paa en ordentlig Prøve. Det garanteres i alle Tilfælde eller Pengene betales tilbage. Prøveflasker frit paa Sjøholms Apothek, Dannebrog. 6.

En paalidelig Hostesirup.

Vi har været saa heldige at fikre os Agenturet for Weggs Cherry Hostesirup. Det er en troværdig Medicin og vi garanterer enhver Flaske til at give Tilfredsstillelse. Det skulde glæde os om vore Kunder vilde give den en Prøve.

Forhandles af M. Sjøholm, Apotheker, Dannebrog.

Forsigtighed. Kaptejn: Altsaa 47, naar De faar ved Hovedvægten, og en Stabsofficer gaar forbi, saa raaber De Bagten ud?

47: Ja vel! Kaptejn: Men naar De en Aften faar paa Bagt, og De ser en Flot fulde Folk komme hen imod Hovedvægten, hvad gjør De saa?

47: Saa raaber jeg ogsaa Bagten ud. Kaptejn: Og hvorfor gjør De det? 47: For der kunde være en Stabsofficer emellem dem.

De Witts Little Early Nerves; eneste Pille mod kronisk Maafasthed og Uforlignelighed. Intet saa godt.

Samvittighedsfuldhed i Behandlingen med deraf følgende lykkelige Resultater for Patienterne, er noget som den af vor berømte Landsmand, Dr. N. Rosenberg i Chicago oprettede Lægestalt er be kendt for, og af den Grund henvender Syge fra alle Dele af Landet sig til den, enten personlig eller gennem Brev. Kroniske og hemmelige Eggdomme er en Specialitet. Se Advertisementet i en anden Spalte og skriv efter Dr. Rosenbergs Bøger.

„Kjøbenhavn's Anekdoter: En Herre kommer vandrende paa en øde Landvej; pludselig springer en hvelvemand Person frem og standser ham med det Udraab: — Jeg er Satan! — Na, De er fanden, er De, svarede Herren rolig og fortalte sin Vandring.

„I min Familie er Dr. Aug. Königs Familie-Medicin et velset Husmiddel; det hjælper bedste.“ — Franz Widel, Cedar Falls, Wis.

Ville af Størrelse, stor i Frugt: De Witts Little Early Nerves, Bedste Pille for Maafasthed, Hovedpine, sur Maa.

Ung Peter sen siger til unge Sørensen: Giv mig en Krone, saa skal jeg sige dig, hvad din Kone kommer til at hedde.

Ung Sørensen er nysgjerrig og giver ham Kronen: Naa, lad os saa høre Ung Peter sen: Ser Du, hun kommer ganske bestemt til at hedde Fru Sørensen.

Hovedpine stammer direkte fra Mavesvoren. Kurer disse ved Brug af De Witts Little Early Nerves, og Hovedpinen forsvinder. Udliggs-Pillen allebegne.

En god Vinjalve.

Det er os en Fornøjelse at anbefale Weggs tropiske Salve. Den har givet forunderlig Tilfredsstillelse i at stiline Betændelse, lade hos Mennesker, og dyr. I Tilfælde af Forvildelse, Kæftner, gamle Saar eller Pine i Siden, Lunger og Ryg g'ves der ingen anden Salve, der kan bringe saa hurtig og varig Linding. Hver Flaske garanteres. Pris 25 og 50 Cents. Forhandles af Apotheker M. Sjøholm, Dannebrog.

En barmhjertig Dame spurgte en Ligger, om hun skulde sig lidt paa hans Klæder.

Tat, Fru! Jeg har en Knap her, og ohvis De vil være saa god at tryk en Skjorte til den, saa vil De gjøre mig en meget stor Tjeneste.

Hovedpine, Aftastelse, Kvalme, Bindehøj og behageligt fordreone ved Dr. J. H. McKeans Lever og Kidney Pills (Smaapiller.)

Opmærksomheden henledes paa Advertisementet fra Dr. Lucas private Dispensary i Chicago, som nu har været i Virksomhed i mange Aar og under den Tid haat mange Patienter. Dispensariet har udgivet en Bog kaldet „Livets Hemmeligheder,“ hvori dets Virksomhed frem tilles og som udsendes frit Alle som ønske at læse den. Hvis du ikke har læst den saa skriv efter den.

Det sorte Skridt.

Du er maaste afkræftet, kan ikke spise, kan ikke sove, kan ikke tænke, kan ikke gjøre tilfredsstillende, og det undrer dig hvad der kan være i Vejen. Du bør da lyde Advarslen, det er det første Skridt til nervøs Afkræftelse. Du trænger til en Nervestyrker og en saadan vil Du findes i Electric Bitters. Overraskende Resultater opnaas ved Anvendelsen af den store Nervestyrker og Smertestiller. Appetiten vender tilbage, god Fordøjelse indfinder sig, og Leveren og Nyrerne gjenoplyse sund Virksomhed. Brev en Flaske. Pris 50 Cts. paa Sjøholms Apothek. 6.

LÆS OG FORBAUSES; kom og kjøb!

30 Yards mørkt KALIKO for	\$1.00
20 " allerbedste KALIKO for	1.00
16 " indigoblaat KALIKO for	1.00
20 " GINGHAM for	1.00

BOMULDS- OG ULD-FLOREL

— aldrig for saa billigt.

HALVANDEN YARDS BREDE FLONELSKJOLETOJER alle Farver 50 Cts. Yarden.

Dragter for Dreng, \$1.00 og højere.

“ “ Mænd, \$3.00 og højere.

Overfrakker for Mænd, \$2.00 og højere.

Stovler, Sko, Filtstovler, Gummirarar. til næsten det Halve af hvad det nu koster

Det vil betale sig for Dig at kjøbe dine

KLÆDER, DRY GOODS, FODTOJ

— hos —

S. N. WOLBACH, ST. PAUL, NEBR.

DANNEBROG Smede- og Maskinværksted

Alt under Jaget henhørende Arbejde udføres solidt og for rimelig Betaling. Geste skoning, Smedearbejde efter alle Kunstens Regler, Pløvarbejde samt Skandjærteelse af værbredent Maskineri besjeres til gjenfaldig Tilfredshed.

En vigtig Del af Forretningen er Bogværkstedet, som er udstyret med værktøjer, Apparater og Materialer til Reparation og Oppudsning af gamle og midaldrende Bogne og Agetjer og Kortarbejdelsen af nye Ditto.

Øders, med et arligt Hammerstus.

A. A. Jensen, Ejer.

Maskinernes Tidsalder!

Dannebrog Maskine- og Bogne-udsalg

— anbefaler sit Udvalg af —

Blouge, Cheek Powers, Corn Planters, Gærver, Hørløse, Svindegar, Champion Seeders, (til at sætte paa Bogne.)

Staa- og Høstemaskiner fra den verdensberømte „Buckeye“ Fabrik aabne og lukkede Kjedevogne. Lageret er veludrustet og fuldstændigt, og da min Tid nu udelukkende anvendes paa denne Forretning, er jeg istand til paa kort Varfel at tilfredsstille ethvert Krav.

Wm. S. Sørensen

North Platte Lumber Co.

Howard City,

Nebr.

— handler med —

alle Slags Tømmer og Byggematerialer

God Kvalitet og lave Priser.

Vi sælger til St Paul Priser

J. R. Cutler,

Manager

ATLANTIC HOTEL.

Tre Blocks fra U. P. og B. & M. Depoter, 607, 609, 611 South 10. Street.

Dette blandt Skandinaver velbekjendte og velrenomerede største Danske Hotel i Amerika tilbyder ankomende Landsmænd et hyggeligt Hjem for \$1.00 til \$1.50 for Kost og Logis pr. Dag.

Hans Theilgaard, Danmarks & Chicago

Eneste Danske Hotel i Omaha, der har specielle

Bekvemmeligheder for Familier.

Saloon & Billard.